

סגולה לשלום

סגולת הצדיק משטפנשט זי"ע א

אבי זי"ע [הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנשט], אמר: מי שרוצה לזכות לשבת שמחה שידבר בליל שישי מזקני הגדול רבי שלום מפראהבישט זי"ע, ואם אין לו סיפור ממונו, שידבר לפחות משולחנותיו הקדושים ומספסלי בית מדרשו.

שנה ג'

פרשת **שופטים** תשפ"ג

גליון 144

אמרות טהורות * סגולות * עובדין קדישין * תולדותיו * הכנה לשבת

הנהגות ישרות

תורת שלום

תורת הרה"ק רבי שלום מפראהבישט

דרך התשובה שנתן רבינו הרה"ק מפראהבישט זי"ע לאם שהרגה את בנה בשגגה

וחמישי, ואל תצומי". והסביר את דבריו: כידוע התשובה הנכונה היא תשובת המשקל, ולפי ערך העבירה ערך התשובה. אשה זו מה חטאה? אבדה נפש מישראל. ואם תחזור לביתה ותאכל ותשתה יהיה חנה על בעלה ויכולה לתקן חטאה על ידי זה שתלד ילד אחר לבעלה תחת המת, זוהי תשובת המשקל בשבילה, כי העונש המגיע לה כבר קבלה ממוסר כליותיה. אבל אם תהא גולה ומתענה ומסתגפת, תתגנה על בעלה ולא יוסיף עוד לדעתה, ולא תוכל לעשות תשובת המשקל ולתקן את חטאה¹.

מגדולי החסידות - רד"ק, עמ' כד

"וזה דבר הרוצח וגו' אשר יכה את רעהו בכלי דעת" (דברים יט ד). מעשה באשה שמתן שגגה ואי זהירות חנקה את בנה הקטן בשנתה עמו. הטילו עליה גאוני הדור דרך תשובה על חטאה כדין רוצח, וחייבה לנדות להיות גולה מביתה ממקום למקום ולצום כל שני וחמישי עד שתנצח את עוונה. ובדרך נדודיה הגיעה לעירו של רבי שלום שכנא [מפראהבישט] ונכנסה אליו וסיפרה לפניו את עוונה ואת התשובה שהטילו עליה, ושאלה אותו עד מתי עליה לרצות את עוונה. אמר לה ר' שלום שכנא: "שובי אשה לביתך, ואכלי ושתי גם בכל יום שני

השלמות וציונים

כל תאוותי" אמת אשר אתה יודע תעלמות ונגדך כל תאוותי הנאה והתענוג שהיה לי מהעבירה ח"ו, אבל גם זה אתה יודע "אנחתי" ותשובתי מה שעשיתי זאת אני מתחרט "לא נסתרה ממך" שידעת אשר לא להכעיס ח"ו חטאתי נגדך, רק מתאוות היצר הרע, וזה ראייה 'ממך' גימטריה מאה, אשר אני הולך להתפלל בוקר וצהרים לברך לך מאה ברכות בכל יום כאשר צויתנו, ואני עושה זאת רק לתשוקת וחפיצת לעשות רצונך, אך מה אעשה עם היצר, ואבקש ממך חושה לעזרתך ה' תשועתי. וזה שאמר שלמה המלך ע"ה בחכמתו (משלי יג ז) "מלאך רשע יפול ברע וציר אמונים מרפא", היינו כונתו "מלאך רשע" הוא היצר הרע המלאך המות המלשיך עלינו, אימתי יש לו מפלה, "ברע" כאשר ירע לבב אדם ויתחרט מאד על עוונותיו כאמור, אז יפול בידו המלאך הרשע, ויקח סניגור מקומו כאשר יסד הפייטן בליל יום הכיפורים, וזה 'ציר אמונים מרפא', היינו ה'ציר' השליח אמונים, היינו היצר טוב, הסניגור, הוא מרפא מליץ יושר. וכן יש לפרש "הצור תמים פעלו" היינו השי"ת ירפא את מכאובינו, כאשר אמרו חז"ל (מדרש רבה, שיר השירים פרשה ה) 'פתחו לי פתח כחודו של מחט' וכו', היינו שידמה לאדם בשעת תשובה כאילו מחט תחוב בבשרו מחמת עוונותיו, כאשר אמרו חז"ל 'קשה רמה וכו' כמחט בבשר החי', היינו מדהא ביה כולי ביה, כאשר הוא בעונו מת ח"ו ומחט תחוב בבשרו אז קשה לו רמה וכו', וכשש, השי"ת מרפא לו את מכאובו מהמחט וגם את הרמה שר-קשה כמחט. עכ"ל ועיי"ש עוד שהאריך בזה.

והשי"ת ירצה בזה יותר מאשר ירצה ברוב יסורי הגוף ומכאוביו. והמשל בזה כי המלך יחמול על חניכיו הקרובים יותר מן הרחוקים, והלב קרוב להשי"ת מלך מלכי המלכים ברוך הוא יותר מכל האיברים ורוצה רק הלבב. כאשר הבאתי לעיל כמה פעמים מהש"ה הקדוש אשר אותיות ל' ב' קרוב להשם הקדוש הוי"ה ברוך הוא יותר מכל האותיות מא"ב, למשל ל"ו ל"י ל"ה, וגם ב"י ב"ו ב"ה האותיות קרובים להוי"ה הקדשו ברוך הוא וברוך שמו. ולפי דברי הקדוש הר"ש מפאראבישט כן פירוש הכתוב (תהלים לח ט - ט) "שאגתי מנהמת לב", היינו הקרובים למלכות, אני שואג מנהמת לב, ה' נגדך

1 ראה בספר מכתבי אליהו (דף כא) וזה לשונו: אציעה לפניכם ידידי אוהבי ב"נ כערכי ענין זה דבר חדש שראיתי בכתבים ישנים מאדוננו מורנו ורבנו הר"ש (הצדיק מפאראבישט זי"ע, אביו של אדמו"ר הקדוש והטהור מריזין), אמר בזה הלשון: הכלל אין אדם שיעשה דבר רע ח"ו שלא יתחרט אחר כך, כאשר אמרו חז"ל (סוטה ג) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות וכשבא לישבו הדעת ומתבונן איך שהמרה נגד רצונו יתברך, הוא בוודאי מתחרט. אך אם החרטה גדולה כל כך כערך החשק והתאוה והחמימות של העבירה שעשה, אז יש בכח החרטה לדחות ולבטל את הרע לטוב. אבל אם עשה העבירה בחמימות וחשק, והחרטה אחר כך הוא קר וקל ואיננה חזקה כל כך, אז אין ביכולת החרטה הזו לדחות ולבטל כח הרע של העבירה ח"ו. וראיה אמיתית לזה שמצינו במקרא, בתחלה אמר נתן הנביא לדוד המלך ע"ה אחר מעשה בת שבע, "כי בן מות אתה" (רא שמואל ב יב). וכשהודה ואמר "חטאתי" השיב לו הנביא תיכף "גם ה' העביר חטאתך לא תמות". וזה כוונת הכתוב "מזמור לדוד בבא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע", פירוש, שאמר דוד המלך עליו השלום המזמור הזה בחרטה גדולה וחמימות כל כך בשוה "כאשר בא אל בת שבע", ואז בכח הזה נתבטל ונשבר כל כח הקליפה והרע שנעשה על ידי זה. עד כאן דבריו הקדושים הנוראים זי"ע השיך לעניני תשובה. וזה שראיתי בשערי תשובה (מהריבנו יונה זלדה"ה) מעקרי התשובה. היגון והאנחה במירות לבו. על שהמרה את יוצרו

וארץ השבוע

טעם שישראל באים בקובלנא על שכניהם הבונים בית חדש

"מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו" (דברים כ ה).

[הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע הסביר פעם הענין] מדוע כשהם [אמנות העולם] בונים בית חדש, הנהוג אצלם ששכניו ומיודעי באים לעזור לו להעמידה ולסייעו בגופם, ואצל זרע ישראל על פי רוב השכנים צועקים בקובלנא מהסגת גבול וכדומה, כי אצלם הדירה בעולם הזה הוא התכלית הגופני, וקביעת דירתם הוא פה [ועושה להם טובה שמיושב העולם הזה], לא כן אצל ישראל שדירתו בעולם הזה אינו קבע כלל רק דירת ארעיי [ונחיים בונה בית בעולם הזה], עכלה"ק.

כרם בית ישראל, עמ' לד אות יב